

Tittel: Folkehelsa triumferer

Ingress: Opptur og nedtur med ny norsk dramatikk på Trøndelag Teater.

Elisabeth Leinslie

Trondheim Open I

”Eplehagen” og ”Folkehelsa”

Av: Frode Sander Øien og Carl Frode Tiller

Regi: Nora Evensen og Kjersti Haugen

Trøndelag Teater

Trøndelag Teater presenterer fire ferske enaktere i prosjektet Trondheim Open. Dramatikerne som er involvert i prosjektet er etablerte forfattere, og med seg har de profesjonelle regissører, skuespillere, scenograf, kostymedesigner, komponist og teknikere. Teatret har med andre ord gjort alt for at dette skal være et profesjonelt tiltak for ny norsk dramatikk.

Tørt og stivt

Onsdag var det duket for de to første stykkene, Eplehagen og Folkehelsa. To historier og forestillinger som overhodet ikke tangerer hverandre. I ”Eplehagen” møter vi en tilårskommen misantrop av en forfatter som tvinges til å se tilbake på sitt kjærlighetsløse ensomme liv. Det er Morgenbladjournalisten Sofie som konfronterer han med fortiden, og med god grunn skal det vise seg. Hun kommer med en hemmelighet som vekker livslysten i den gretne gamle gubben, og han begynner å skrive igjen.

Historien om mannen i eplehagen er en liten historie som sier noe om hvilke konsekvenser valgene vi tar i livet kan få. I Øiens penn blir historien unødvendig forutsigbar og karakterene endimensjonale. Når så denne dramatikken utsettes for en tørr og stiv regi, og et halvgodt ensemble, sier det seg selv at teateropplevelsen blir kjedelig.

Eksellent

Kontrasten blir stor når vi etter pausen får oppleve ”Folkehelsa” – kveldens desiderte opptur. En strålende forestilling som foregår i en konform spisestue og sirkler rundt familiære konflikter på tvers av generasjoner. Konfliktene veves sammen til et eksistensielt drama om livssyn, livsførsel, kommunikasjon og lykke. Tiller har skapt et spennende hverdagsdrama med både gjenkjennelige episoder og selvironi. Noe av det mest geniale ved teksten er allikevel dramatikerens evne til å gjøre dagligdags tale til skarpe og rytmiske dialoger med underliggende mening.

Karakterene i ”Folkehelsa” snakker altså med nåtidens dagligspråk, og gjenkjennelseeffekten dialogene skaper drar oss inn i fiksjonen. Men det er ikke bare Tiller som skal få æren av at dette er en kvalitetsforestilling som river oss med, både regi, spill og scenografi fungerer på alle måter. Haugen bruker ofte fysisk spill kombinert med realisme i sine produksjoner, også i ”Folkehelsa”. Fysiske drømmesekvenser er nesten umerkelig flettet inn mellom og samtidig med de realistiske sekvensene. I Haugens sikre regi og ensembles eksellente spill og samspill er personene så levende at selv de symbolsk-absurde drømmesekvensene smelter inn som et fullstendig troverdig nivå i realismen.

Anmeldelsen ble publisert i Dagsavisen 23. februar 2007.